

ΕΡΙΡΗΑΝΙΟΣ

Σαρδίομ, ἐτα ψπάζιομ, ἐτα σμάραγδο. τοῦ δὲ θεού τοῦ μελισθόνου σίχου πρῶτον λίθον αὐθεαῖ, ἐτα σάπφαιρο, ἐτα οἰαστις. τοῦ πρίνου σίχου πρῶτον λίθον, λιγύελαιο: ἐτα ἀλαΐτης, ἐτα ἀμέθυστο. τοῦ τεταρτοῦ σίχου πρῶτον, χρυσόλιθο: ἐτα βηρύλλιομ, ἐτα ὄνυχιομ. καὶ οὗτοι μὲν εἰσιν οἱ β. οἱ δὲ τῷ ἐπωμέδῳ ψῆφοι θηρίοι, ἔμμαχοι τοῦ φορακοῦ, ηγένετο τόποι τοι.

A.

Πρῶτον λίθον σάρδιον ὑπὸ βαεβυλῶνιο, οὔτω ιαλούμενο. ἐσὶ δὲ πυρωπὸς οὐδὲ εἴδει οὐδὲ αἰματειδῆς, σαρδίων οὐδὲ ἵκθυῖ τεταειχον μελάνοικῶν. Μήδοι οὐδὲ σάρδιον λέγεται, ἀλλὰ ψῆφος λαβὼν τὸ ἐπωμόμορφον. Οὐδὲ βαεβυλῶνι δὲ τῷ πέρι ασυρίων γίνεται. ἐσὶ δὲ μίανγκης ὁ λίθος. μωάμεως δὲ δέ τοι θοραπεύτης, ὡς λειχεταί οἱ ιατροὶ πέρι οἰδίματα, οὐδὲ ἀλλας πληγὰς ἕπεται μέρον γιγνομένας. ἐσὶ δὲ οὐδὲ ἄλλο, σαρδόνυχος, ὃς ιαλεῖται μολυχίας. μωλωκίνος δὲ δέ τοι τετωμάτων. Καὶ δὲ αὐτῇ οὐδὲ τυγχανεῖ, τολμαχο-

χλω-